

Dag, hvor Fiskerne skulle melde sig for at faa Ret til at indtage en Bundgarnsplads. Men paa den anden Side forekommer det mig, at de Bestemmelser, som Udvalget foreslaar om, at der skal udstedes Bekendtgørelse gennem de stedlige Blade næsten baade om det ene og det andet, ere for vidtløftige, og det forekommer mig, at det er unødvendigt for at opnaa de Resultater, som skulle opnaas. Jeg vil derfor ganske kort tage et lille Forbehold overfor dette Ændringsforslag, og det er jo da muligt, at der under den senere Forhandling kan finde nogen Indskrænkning Sted i de Regler, som Udvalget her opstiller.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der foreligge angaaende § 6, skal jeg ikke udtale mig nærmere om dem. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 2; idet jeg betragter dette Ændringsforslag som det bedste Grundlag for den Forhandling, som vil være at føre senere om dette vigtige Spørgsmaal, jeg tør vel sige Hovedspørgsmaalet i Lovforslaget.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 ønsker jeg kun at tage et lille Forbehold, idet jeg tror, at de Bestemmelser, her er Tale om, bør formes eller redigeres paa en anden Maade. Under Ændringsforslag Nr. 24 har Udvalget stillet Forslag om at indføre en ny Paragraf vedrørende det særlige Lovforslag, som tidligere har været til Behandling her i Tinget efter at være kommet ned fra det andet Ting. Jeg anser det for rigtigst, at denne Bestemmelse om Indplantning af Fiskeyngel bliver optagen i det foreliggende Lovforslag, og for saa vidt kan jeg tiltræde Udvalgets Forslag. Men jeg beklager, at Udvalget har foretaget en Ændring i Forslaget, saaledes at Landbrugsministerens Ret til at forbyde Brugen af visse Fiskeredskaber er bleven betydeligt indskrænket. Jeg tror, at denne Begrænsning af Ministerens Ret ikke er heldig, thi saa meget er jo sikkert, at hvis dette Fiskeri, som Udvalget foreslaar skal tillades i en bestemt Tid, kan finde Sted uden at skade eller hemme de Bestræbelser, som vi ved den foreslaaede Bestemmelse ville fremme, saa vil der ikke findes nogen Landbrugsminister, som vil modsætte sig det. En Minister vil kun modsætte sig det, for saa vidt det modarbejder de Bestræbelser, som hele denne Paragraf i øvrigt omhandler.

Under Nr. 50 stiller Udvalget Forslag om, at ved Sager, der anlægges i Henhold

til denne Lov, kan vedkommende Dommer tilkalde sagkyndig Bistand. Det har jeg i og for sig ikke noget imod, jeg tror tværtimod, at det er fuldstændig rigtigt, men jeg er noget betænkelig ved den sidste Bestemmelse i dette Ændringsforslag, hvorved Landbrugsministeren faar Bemyndigelse til at fastsætte et Honorar for de Folk, som saaledes ville blive tilkaldte. Jeg frygter noget for, at der her vil kunne fremkomme saa store Vanskeligheder, saa det kan medføre ikke ringe Besvær. Imidlertid skal jeg ikke udtale mig nærmere om Sagen, kun har jeg ment ved disse Udtalelser at tage et lille Forbehold ogsaa her. Hermed har jeg omtalt de Ændringsforslag, som jeg mener at have Grund til at omtale blandt dem, der foreligge fra hele Udvalget.

Jeg skal nu omtale enkelte af de Ændringsforslag, der ere stillede af et Mindretal, og da først, sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 37, der gaar ud paa at foreslaa, at Fiskerifogedernes Løn skal fastsættes til 600 Kr. aarlig, stigende indtil 1,000 Kr. Dette Ændringsforslag vil jeg meget fraraade. Det vil erindres, at saaledes som jeg oprindeligt havde foreslaet det, gik Bestemmelsen ud paa, at vedkommende Kommune og Staten skulde udrede hver Halvdelen. Jeg tror, det havde været rigtigst, om vi vare blevne ved denne Bestemmelse. Men i det andet Ting blev denne Bestemmelse ændret derhen, at Staten skulde betale det hele, og saa blev Lønnen fastsat til 400 Kr. Nu siger det ærede Medlem for Nykøbing paa Mors (Markvorsen), at det ikke er anstændigt at byde Fiskerifogederne en Løn af 400 Kr. om Aaret. Men jeg tror meget vel, at det kan lade sig forsvare, thi jeg tror, at disse Folk i de allerfleste Tilfælde ville kunne passe deres Bedrift samtidig med, at de overtage Bestillingen som Fiskerifoged, i alt Fald passe den i alt væsentligt. Men dertil kommer jo, at det er en aldeles frivillig Sag, om nogen vil være Fiskerifoged eller ikke; enhver kan jo sige Nej til denne Stilling; ønske de ikke at overtage den, ja, saa er der ingen, der er i Stand til at tvinge dem dertil. Jeg vil derfor meget fraraade dette Ændringsforslag. Jeg vilde have sat Pris paa, om vi kunde være blevne ved Lovforslagets tidligere Bestemmelse, hvorefter Stat og Kommune skulde betale hver Halvdelen. Men skulle vi blive ved den Bestemmelse, at Staten skal betale det hele, er det nødvendigt, at vi ikke gaa højere, end Lovforslaget her fastsætter.